

Nr 7

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt.

I en den 29 december 1961 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 29, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås att den särskilda varuskatten på kemisk-tekniska preparat — parfyper, toalettmiddel m. m. — skall beräknas på priset vid försäljning till detaljist och icke, såsom nu i regel är fallet, på priset vid försäljning till grossist. Förslaget, som innebär en återgång till vad som gällde före den 1 juli 1953, är betingat av att den ifrågavarande branschen i väsentlig omfattning icke har av tillverkare oberoende grossister. Den föreslagna omläggningen föranleder en sänkning av skattesatserna för bibehållande av oförändrad skattebelastning.

De nya bestämmelserna är avsedda att träda i kraft den 1 april 1962.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt

Härigenom förordnas, att 3 § 2 mom. och 8 § 2 mom. förordningen den 25 maj 1941 om särskild varuskatt skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives samt att den vid förordningen fogade förteckningen över varor, för vilka särskild varuskatt skall erläggas, skall erhålla den ändrade lydelse, som framgår av härvid fogad bilaga.¹

(Nuvarande lydelse)

3 §.

2. Varans beskattningsvärde är lika med det lägsta pris, som den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare, med vilken den skattskyldige icke står i intressegemenskap, eller, i fall där sådan försäljning icke bedrivs, det lägsta pris den skattskyldige kan antagas hava betingat sig, därest sådan försäljning skett; och skall i inbeträda fallet den särskilda varuskatten inberäknas i priset. Såsom beskattningsvärde må icke angivas pris, som gäller allenast för en mindre betydande del av den skattepliktiga försäljningen.

För vara, — — — i förvärvssyfte.
Det ankommer — — — givna stadganden.

8 §.

2. Deklaration erfordras icke beträffande sådan skattepliktig vara, som avses i 3 § 2 mom. andra stycket.

¹ Senaste lydelse av rubriken till 1941 års förordning, 3 och 8 §§ samt varuförteckningen se 1960: 612 (vari förordningen i sin helhet omtryckts).

(Föreslagen lydelse)

3 §.

2. Beskattningsvärdet är för vara, hänförlig till tulltaxenummer 33.06 eller 38.19, lika med det pris, som den skattskyldige i allmänhet betingar sig vid försäljning av varan till detaljhandlare, och för annan vara lika med det lägsta pris, som den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare, allt under förutsättning att försäljningen sker till någon med vilken den skattskyldige icke står i intressegemenskap.

I fall, där försäljning som avses i första stycket icke bedrivs, är beskattningsvärdet lika med det pris den skattskyldige kan antagas hava betingat sig vid sådan försäljning.

I pris, som i första och andra styckena sägs, skall icke inräknas beloppet av den särskilda varuskatten. Såsom beskattningsvärde må icke angivas pris, som gäller allenast för en mindre betydande del av den skattepliktiga försäljningen.

För vara, — — — i förvärvssyfte.
Det ankommer — — — givna stadganden.

8 §.

2. Deklaration erfordras icke beträffande sådan skattepliktig vara, som avses i 3 § 2 mom. fjärde stycket.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

ket. Beträffande sådan vara skall den skattskyldige i stället till tullmyndigheten avlämna skriftlig försäkran i två exemplar rörande ändamålet med införseln; dock att sådan försäkran icke erfordras därest det är uppenbart att varan införes för annat ändamål än försäljning eller användning i förvärvssyfte.

Beträffande sådan vara skall den skattskyldige i stället till tullmyndigheten avlämna skriftlig försäkran i två exemplar rörande ändamålet med införseln; dock att sådan försäkran icke erfordras därest det är uppenbart att varan införes för annat ändamål än försäljning eller användning i förvärvssyfte.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1962. Förordningens bestämmelser skola äga giltighet redan före ikraftträdandet med avseende på åtgärder, som erfordras för tillämpningen därefter. Äldre bestämmelser skola alltjämt lända till efterrättelse beträffande förhållanden, som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

Bilaga

Förteckning

över

varor, för vilka särskild varuskatt skall erläggas,

i tulltaxan hänförliga till nedanstående tulltaxenummer

Tulltaxe-nummer	Varuslag	Skattesats, procent av beskattningsvärdet ¹	Skattesats, öre för angiven enhet
ur 33.06	Parfymers, toalettmiddel — — — följande varugrupper: tandpulver och — — — eller hårinpackningsmedel . . . . . parfymers och — — — av ättiketerpreparat puders med — — — eller ögonbryn	20 % 40 % 65 %	
ur 38.19	Kemiska kompresser — — — för hårpermanentning	40 %	

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

¹ Skattesatserna har angivits endast i föreslagen lydelse. Nuvarande skattesatser är respektive 25 %, 50 %, 80 % och 50 %.

- I. Inledning, s. 4.
- II. Gällande ordning, s. 5—6.
- III. Kontrollstyrelsens förslag m. m., s. 7—10.
- IV. Remissyttranden m. m., s. 10—17.
- V. Departementschefen, s. 17—20.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 29, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt.

Stockholm den 8 februari 1962

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

Från första kammaren: herrar John Ericsson, Hagberg, Einar Eriksson, Erik Jansson, Söderquist, fröken Ranmark, herrar Gustaf Elofsson, Oscar Carlsson, Yngve Nilsson och Kronstrand; samt

från andra kammaren: herrar Brandt i Aspabruk, Allard, Nilsson i Svalöv, Wiklund i Öjebyn, Christenson i Malmö, Darlin, Andersson i Essvik, Eriksson i Bäckmora, Forsberg och Larsson i Umeå.